

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului Bordeianu Marcel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 noiembrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Bordeianu Marcel xxxx, născut la xx xxxx xxxx, originar și domiciliat în xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.07.2019 – 08.11.2019;

Instanța de apel: 28.11.2019 – 19.02.2020;

Instanța de recurs: 14.05.2020 – 17.10.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 noiembrie 2019, cauza fiind examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, Bordeianu Marcel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), d) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.87 alin.(1) Cod penal, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore stabilită lui Bordeianu Marcel prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 11 iunie 2019, s-a înlocuit cu echivalentul acestora în zile de închisoare pe un termen de 30 zile.

Potrivit art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentința s-a adăugat pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 11 iunie 2019 și neexecutată, înlocuită cu zile de închisoare pe un termen 30 zile, stabilind lui Bordeianu

Marcel pedeapsa definitivă în cazul cumulului de sentințe sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 7 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Bordeianu Marcel în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 128 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Bordeianu Marcel, la data de 11 iunie 2019, aproximativ la ora 14:30 min, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, împreună și prin înțelegerea prealabilă cu minorul Luchin Pavel, născut la 04 ianuarie 2003, deplasându-se în spatele blocului locativ din str. xxxx xxxx și urmărind-o vizual pe cet. Banaru Valentina au împărțit rolurile între ei, conform cărora, întru realizarea planului criminal, Bordeianu Marcel a apucat-o de geantă pe numita Banaru Valentina și a îmbrâncit-o, în rezultat aceasta a căzut jos, fiindu-i provocate dureri fizice, timp în care Luchin Pavel în mod deschis a sustras de la Banaru Valentina de pe gât un lănișor din aur cu masa aproximativă de 3 grame la prețul de 2 000 lei și un pandantiv din aur cu chipul Maicii Domnului, cu masa aproximativă de 2 grame la prețul de 1 000 lei, astfel, cauzând părții vătămate Banaru Valentina o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 3 000 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului Bordeianu Marcel, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea laturii penale, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea art.90 Cod penal sau a prevederilor art.90¹ Cod penal.

În motivarea cererii, apelantul a invocat că inculpatul a recunoscut vinovăția în săvârșirea faptei incriminate, în ședința de judecată a înaintat cerere privind recunoașterea probelor din rechizitoriu, în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

A mai indicat că, pedeapsa stabilită lui Dumitru Marinescu este prea aspră, la stabilirea pedepsei, instanța urma să țină cont că inculpatul este o persoană bolnavă, pe parcursul urmăririi penale fiind internat în Penitenciarul nr.16, apărarea consideră aceasta ca circumstanță atenuantă, motiv pentru care a solicitat instanței de judecată să-i stabilească inculpatului o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea art.90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Dumitru Marinescu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), e), d) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea

primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de partea apărării cu referire la dezacordul cu individualizarea pedepsei penale, reținând că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, care conform art.16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave, săvârșite cu intenție; de persoana inculpatului, care a avut o comportare sinceră în cursul procesului penal în ce privește poziția de recunoaștere a vinovăției și din declarațiile acestuia în ședința de judecată rezultă, că inculpatul regretă de cele comise; a acceptat probele administrate în cadrul urmăririi penale; de circumstanțele atenuante: conlucrarea cu organul de urmărire penală pentru descoperirea infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, a relatat instanța de apel că, temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu se constată, or, toate circumstanțele cauzei au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu o treime a limitei de pedeapsă cu închisoare prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familiară a acestuia.

5. Avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului Bordeianu Marcel, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, dat fiind faptul că pedeapsa aplicată de instanțele de fond este prea aspră și disproporțională în raport cu fapta săvârșită și urmările prejudiciabile.

În motivarea recursului declarat avocatul susține că, pedeapsa aplicată inculpatului este una inechitabilă, prin urmare, pedeapsa aplicată contravine criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.61, 75 Cod penal.

Subliniază că, inculpatul și-a recunoscut pe deplin vina și se căiește sincer în cele comise, a contribuit la descoperirea infracțiunii, solicitând să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea art.90 Cod penal sau a prevederilor art.90¹ Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

La caz, Colegiul penal reține că, partea apărării indică drept temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În susținerea acestei concluzii, examinând motivul invocat în recursul ordinar, Colegiul penal constată că prin aceasta se expune o opinie critică asupra modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal atestă că motivul și temeiul de recurs invocat de către partea acuzării, nu și-a găsit confirmarea, în speță nefiind constată eroarea de drept invocată. Tot aici, Colegiul penal menționează, că argumentele din recurs preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în cererea de apel, în privința căror instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat și reiterarea căror nu o consideră necesară.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că, instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, de faptul că inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând judecarea cauzei în procedură simplificată, cât și de prevederile art.art.7, 61, 75, Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci, pedeapsa stabilită inculpatului a fost motivată, individualizată și aplicată în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și din partea altor persoane.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea pedepsei.

Cu referire la cerința recurentului prin care se solicită aplicarea a unei pedepse mai blânde, Colegiul penal reține că acesta solicitare corect a fost respinsă de către instanța de apel, or, circumstanțele la care face referire recurentul în cererea de recurs au fost luate în

calcul la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond, soluție care este descrisă pe deplin în pct.5. al prezentei decizii.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, art.364¹ Cod de procedură penală, pedeapsa stabilită inculpatului fiind motivată și aplicată în limitele legii.

Totodată, potrivit practicii judiciare constante, instanțele judecătorești sunt singure în măsură să determine măsura de pedeapsă și durata acesteia precum și modul de executare al pedepsei, ținând cont de prevederile legale în acest sens și de circumstanțele cauzei.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal a ajuns la concluzia că, temeiul invocat de recurent, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prevăzute de art.art.414-419 Cod de procedură penală, fapt ce impune și inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dumitru Marinescu în numele inculpatului Bordeianu Marcel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe ***Bordeianu Marcel xxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 octombrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac